

மனு சாஸ்திரத்தை எரிக்க வேண்டும். ஏன்?

பெரியார்

வெளியீடு:

திராவிடர் விடுதலைக் கழகம்

95, டாக்டர் நடேசன் சாலை,

அம்பேத்கர் பாலம், மயிலாப்பூர், சென்னை-600004.

தொலைபேசி: 044-24980745

dvkheadoffice@gmail.com

நூல் கிடைக்குமிடங்கள்:

பெரியார் படிப்பகம், பேருந்து நிலையம் அருகில்
மேட்டூர் அணை - 636 401 - 9786316155

பெரியார் படிப்பகம், தோழர் பத்ரி நாராயணன் நினைவு நூலகம்
73 / 1 இலாயிட்ஸ் சாலை, சென்னை - 600 014 - 9941613535

இராவணன் படிப்பகம், இராதாகிருட்டிணன் நகர்
அரியாங்குப்பம், புதுச்சேரி - 605007 - 9443045614

பெரியார் படிப்பகம், 4 / 480 பாரதி நகர், வீரபாண்டி . அஞ்சல்
திருப்பூர்-641605 - 9842088466

பெரியார் புத்தக நிலையம், கண்டோன்மெண்ட், ஸ்டேட் பேங்க் மண்டல
அலுவலகம் எதிரில், திருச்சி - 620001 - 9865596940

மாவட்டத்தலைமை அலுவலகம், 53, நகராட்சி வணிகவளாகம்
பேருந்துநிலையம் அருகில், கோபிச்செட்டிபாளையம், - 9894962333

முதல் பதிப்பு : 2012 டிசம்பர்
விமர்சனங்களை அனுப்ப - dvkheadoffice@gmail.com
மின் நூலாகத் தரவிறக்கம் செய்ய
www.dvkperiyar.org

நன்கொடை: ரூ.10.00

மனுசாஸ்திரத்தை எரிக்க வேண்டும். ஏன்?

- பெரியார்

தமிழ்நாட்டில் தற்காலம் தோன்றியிருக்கும் சுயமரியாதைக் கிளர்ச்சியின் பலனாக இந்துமத மென்பதைப் பற்றியும், அதற்காதாரமாயுள்ள வேதம், சாஸ்திரம், ஸ்மிருதி, புராணம் என்பனவற்றைப் பற்றியும், வருணம், தர்மம் என்பனவற்றைப் பற்றியும் மக்களுக்குள் பரபரப்புண்டாகி அவற்றைப் பற்றித் தீவிரமாக ஆராய்ச்சி செய்தலும், அவற்றின் புரட்டுகளை வெளியாக்கி தைரியமாய் கண்டித்தலும், அவற்றால் ஏற்பட்ட கொடுமைகளை ஒழிக்க ஆங்காங்கு தீவிரப் பிரசாரம் செய்தலும், கொடுமைக்கு ஆதரவளிக்கும் ஆதாரங்களைத் தீயிட்டுக் கொளுத்துதலுமான பிரசாரங்கள் மும்முரமாய் நடப்பதைக் கண்டு பார்ப்பனர்கள் தங்கள் வாழ்வுக்கே ஆபத்து வந்தெனக் கருதி இவைகளுக்கு விரோதமாக எதிர் பிரசாரம் செய்வதும், பார்ப்பனரல்லாதாரிலேயே சிலரை ஏவிவிட்டு இடையூறு செய்விப்பதும், வேறு மார்க்கத்தில் வாழ முடியாதவர்கள் இவ்வெதிர்ப் பிரசாரத்திற்கு ஆதரவளித்து வாழ்வதுமான காரியங்கள் நடைபெற்று வருவதும் யாவரும் அறிந்த விஷயமேயாகும்.

சிறிதுகாலமாய் ‘சுதேசமித்திரனும்’ ‘தமிழ்நாடும்’ ‘சுயராஜ்யா’வும் ‘ஹிந்து’வும் மற்றும் சில பார்ப்பன கூலிப் பத்திரிகைகளும் இவ்வேலையில் ஈடுபட்டுத் தீவிரமாய் எதிர்ப் பிரசாரம் செய்து வருவதும் யாவரும் அறிந்த விஷயமாகும். இவ்வளவும் போதாமல் சீர்திருத்தக்காரர் என்றும், தேசாபிமானிகள் என்றும் பேர்வாங்கிய சில பார்ப்பனர்களும் இதில் ஈடுபட்டு மக்களை ஏய்த்து வருகிறார்கள்.

சீர்திருத்தக்காரர் என்பவர்களில் ஸ்ரீமான் கே. நடராஜன் என்னும் பார்ப்பனர் இந்தியா முழுதுக்கும் சீர்திருத்தக்காரர் என்னும் பேர்வாங்கியவர். அவருடைய சூழ்ச்சியைப் பற்றி பலதடவை எழுதியிருக்கிறோம். ஸ்ரீ.ஸி. ராஜ கோபாலாச்சாரி என்கின்ற ஒரு ஐயங்கார் பார்ப்பனர் தமிழ்நாடு முழுவதிலும் பெரிய சீர்திருத்தக்காரர் என்ற பெயர் வாங்கினவர், தமிழ் மக்களையெல்லாம் அடியோடு ஏய்த்தவர். இப்பொழுதும் சமயம் பார்த்து வெளிக்கிளம்புவதற்காக பதுங்கிக் கொண்டிருப்பவர். பொது உலகத்தில் தன்னை ஒருவரும் மறந்து விடாமலிருக்கும் படி

விஷமப் பிரசாரத்தின் பேரால் அடிக்கடி தலைக்காட்டிக் கொண்டிருப்பவர். தனக்கு ஜாதி வித்தியாச மில்லை என்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டும், தன்னிடம் பார்ப்பனத் தன்மை இல்லையென்று சொல்லிக் கொண்டும், பார்ப்பனீயத்தை விட்டு வெகுகாலமாயிற்று என்று சொல்லிக் கொண்டும், சில பார்ப்பனரல்லாத வாலிபர்களை ஏமாற்றிக் கொண்டும், பார்ப்பனரல்லாதாரியக்கத்தை ஒழித்து பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்பதில் இந்தியாவிலுள்ள பார்ப்பன ரெல்லாரையும் விட அதிகமான கவலையும் அதற்கேற்ற சூழ்ச்சியும் தந்திரமும் கொண்டவர்.

இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ.ஸி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் 21.3.28 ல் இங்கிலீஷ் ‘சுயராஜ்யா’ பத்திரிகையில் மனுதர்ம சாஸ்திரத்துக்கு வக்காலத்து வாங்கிக் கொண்டு 7 கலங்கள் எழுதியிருக்கிறார். அதில்,

மனுசாஸ்திரத்தை எரிக்க வேண்டுமென்பது தற்கொலைக்கு ஒப்பாகுமென்றும், அது அருமையான நீதிகளைக் கொண்டது

என்றும் விசேஷமாய் புகழ்ந்துவிட்டு, பார்ப்பனருக்கு சம்பந்தப் படாததும், கவலையில்லாததுமான விஷயங்களைப் பற்றி மனுதர்ம சாஸ்திரத்திலிருந்து இரண்டொரு வாக்கியங்களை எடுத்துக் காட்டிப் பொது ஜனங்களை ஏமாற்றப் பார்த்திருக்கிறார்.

இதன் காரணமென்னவென்போமானால், மனுதர்ம சாஸ்திரத்தைக் கொளுத்த வேண்டுமென்பதான உணர்ச்சி இந்தியாவெங்கும் பரவி வருவதைப் பார்த்து அதை அழிப்பதற்காகவே எழுதப்பட்டதாகும். மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில் உள்ள சில வாக்கியங்களை நாம் இதிலெடுத்து காட்டுகிறோம். அந்தந்த வாக்கியங்களின் முடிவில் அவ்வாக்கியங்கள் எத்தனையாவது அத்தியாயத்தில் உள்ளதென்பதையும், அது எத்தனையாவது சுலோக மென்பதையும், காட்டி அவ்வவ் வாக்கியங்களை கீழே குறிப்பிடுகின்றோம். அதாவது

‘பிராமண குலத்தில் பிறந்தவன் ஆசாரமில்லாதவனாயினும் அவன் நீதி செலுத்தலாம், சூத்திரன் ஒருபோதும் நீதி செலுத்தலாகாது’.

(அ.8.க.20).

‘சூத்திரர்கள் நிறைந்த தேசம் எப்பொழுதும் வறுமையுடையதாயிருக்கும்’.

(அ.8.க.22).

‘சூத்திரனாகவும் மிலேச்சனாகவும் பன்றியாகவும் பிறப்பது தமோகுணத்தின் கதி’ (அ. 8 சு.22)

‘ஸ்திரீகள் புணர்ச்சி விஷயத்திலும், பிராமணரைக் காப்பாற்றும் விஷயத்திலும் பொய் சொன்னால் குற்றமில்லை’.(அ.8.சு.112).

‘நீதி ஸ்தலங்களில் பிரமாணம் செய்யவேண்டிய பிராமணனை சத்தியமாக என்று சொல்லச் சொல்ல வேண்டும். பிரமாணம் செய்யவேண்டிய சூத்திரனைப் பழுக்கக் காய்ச்சின மழுவை எடுக்கச் சொல்ல வேண்டும். அல்லது தண்ணீரில் அமிழ்த்த வேண்டும். சூத்திரனுக்குக் கை வேகாமலும் தண்ணீரில் அழுத்தியதால் உயிர் போகமலும் இருந்தால் அவன் சொன்னது சத்தியம் என உணர வேண்டும்.’ (அ.8.சு.113, 114, 115)

‘சூத்திரன் பிராமணரைத் திட்டினால் அவனது நாக்கை அறுக்க வேண்டும். (அ. 8, சு. 270).

‘சூத்திரன் பிராமணர்களின் பெயர், ஜாதி இவற்றைச் சொல்லித்திட்டினால் 10 அங்குல நீளமுள்ள இரும்புத் தடியைக் காய்ச்சி எரிய எரிய அவன் வாயில் வைக்க வேண்டும்.’(அ.8.சு.271)

‘பிராமணனைப் பார்த்து’ நீ இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிற சூத்திரன் வாயிலும் காதிலும் எண்ணெயைக் காய்ச்சி ஊற்றவேண்டும்.’ (அ.8.சு.272).

‘சூத்திரன் பிராமணனுடன் ஒரே ஆசனத்திலுட்கார்ந்தால் அவனது இடுப்பில் சூடு போட்டாவது அல்லது ஆசனப் பக்கத்தைச் சிறிது அறுத்தாவது ஊரைவிட்டுத் துரத்த வேண்டும். (அ.8.சு.281).

‘பிராமணனைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு பிராமண ரல்லாதாரைக் கொன்றவனுக்கு பாவமில்லை.’ (அ.8.சு.143).

‘சூத்திரன் பிராமணப்பெண்ணைப் புணர்ந்தால் அவனது உயிர் போகும் வரையில் தண்டிக்க வேண்டும்.’

‘பிராமணன் கொலைக்குற்றம் செய்தாலும் அவனைக் கொல்லாமல், செய்த குற்றத்துக்கு எத்தகைய தண்டனைக்கும் ஆளாக்காமலும் பொருளைக் கொடுத்து அனுப்பிவிட வேண்டும்’ (அ.8.சு.380).

‘அரசன் சூத்திரனை பிராமணர் முதலிய உயர்ந்த சாதிக்கு பணிவிடை செய்யும்படி கட்டளை இடவேண்டும். சூத்திரன் மறுத்தால் அவனைத் தண்டிக்க வேண்டும்.’ (அ.8.௧410).

‘பிராமணன் கூலி கொடாமலே சூத்திரனிடம் வேலை வாங்கலாம். ஏனென்றால் பிராமணனுக்கு தொண்டு செய்யவே கடவுளால் படைக்கப் பட்டிருக்கிறான்.’ (அ.8.௧413).

‘பிராமணன் சந்தேகமின்றி சூத்திரன் தேடிய பொருளைக் கைப்பற்றலாம். ஏனென்றால் அடிமையாகிய சூத்திரன் எவ்விதப் பொருளுக்கும் உடையவனாக மாட்டான்.’ (அ.8.௧417)

‘சூத்திரன் பொருள் சம்பாதித்தால் அது அவனுடைய எஜமானனாகிய பிராமணனுக்குச் சேரவேண்டுமேயன்றிச் சம்பாதித்தவனுக்குச் சேராது.’ (அ.9.௧416).

‘பிராமணனால் சூத்திர ஸ்திரீக்குப் பிள்ளை பிறந்தால் அப்பிள்ளைக்குத் தந்தை சொத்தில் பங்கில்லை.’ (அ.8.௧455).

‘பிராமணன் பொருளை அபகரித்த சூத்திரனை சித்திர வதை செய்து கொல்லவேண்டும். ஆனால் சூத்திரனுடைய பொருளை பிராமணன் தன் இஷ்டப்படி கொள்ளையிடலாம்.’ (அ.9.௧248).

‘பிராமணன் மூடனானாலும் அவனே மேலான தெய்வம்’ அ.9.௧317.

‘பிராமணர்கள் இழிதொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் பூஜிக்கத்தக்கவர்களாவார்கள்.’ (அ.9.௧318).

‘பிராமணனிடமிருந்துக்ஷத்திரியன் உண்டானவன். அதனால் அவன் பிராமணனுக்குத் துன்பஞ்செய்தால் அவனை சூன்யம் செய்து ஒழிக்க வேண்டும்’. (அ.9.௧319, 320).

‘சூத்திரனுக்கு பிராமணப் பணிவிடை ஒன்றே பயன் தருவதாகும். அவன் பிராமணரில்லாதவிடத்தில் க்ஷத்திரியனுக்கும் க்ஷத்திரியனில்லாவிட்டால் வைசியனுக்கும் தொண்டு செய்ய வேண்டும். அதிகமான பசுக்களும் செல்வமும் வைத் திருக்கிறவன் பிராமணன் கேட்டுக் கொடுக்காவிட்டால் களவு செய்தாவது பலாத்காரம் செய்தாவது அவற்றைப் பிராமணன் எடுத்துக் கொள்ளலாம். (அ.11.௧12).

‘சூத்திரன் வீட்டிலிருந்து கேளாமலும் யோசிக்காமலும் தேவையான பொருளைப் பிராமணன் பலாத்காரத்தினால் கொள்ளையிடலாம்.’ (அ.11.க13).

‘யோக்கியமான அரசன் இவ்விதம் திருடிய பிராமணனைத் தண்டிக்கக் கூடாது.’ (அ.11.க20).

‘பெண்களையும் சூத்திரரையும் கொல்லுவது மிகவும் குறைந்த பாவமாகும்.’ (அ.11.க66).

‘ஒரு பிராமணன் தவளையைக் கொன்றால் செய்ய வேண்டிய பிராயச்சித்தம் ஏதோ அதைத்தான் சூத்திரனைக் கொன்றால் செய்யவேண்டும்.’ (அ.11.க131).

‘அதுவும் முடியாவிடில் வருணமந்திரத்தை 3 நாள் ஜெபித்தால் போதுமானது.’ (அ.11.க132).

‘க்ஷத்திரியன் இந்நூலில் சொல்லப்பட்டபடி ராஜ்ய பாரம் செய்வதே தவமாகும். சூத்திரன் பிராமணப் பணிவிடை செய்வதே தவமாகும்.’ (அ.11.க285).

‘சூத்திரன் பிராமணனுடைய தொழிலைச் செய்தாலும் சூத்திரனேயாவான். பிராமணன் சூத்திரனுடைய தொழிலைச் செய்தாலும் பிராமணனேயாவான். ஏனெனில் கடவுள் அப்படியே நிச்சயம் செய்துவிட்டார்.’ (அ.10.க75).

‘பிராமணரல்லாதவன் உயர்குலத்தோனுடைய தொழிலைச் செய்தால் அரசன் அவனது பொருள் முழுவதையும் பிடுங்கிக் கொண்டு அவனை நாட்டை விட்டுத் துரத்திவிட வேண்டும்.’ அ.10.க96)

‘சூத்திரன் இம்மைக்கும் மோக்ஷத்திற்கும் பிராமணனையே தொழவேண்டும்.’ (அ.10.க122).

‘பிராமணன் உண்டு மிகுந்த எச்சில் ஆகாரமும் உடுத்திக் கிழிந்த ஆடையும் கெட்டுப்போன தானியங்களும் சூத்திரனுடைய ஜீவனத்துக்குக் கொடுக்க வேண்டும்’ (அ.10.க125).

‘சூத்திரன் எவ்வளவு திறமையுடையவனாயிருந்தாலும்கண்டிப் பாய் பொருள் சேர்க்கக்கூடாது. சூத்திரனைப் பொருள் சேர்க்கா விட்டால் அது பிராமணருக்குத் துன்பமாய் முடியும்.’ (அ.10.க129)

‘மனுவால் எந்த வருணத்தாருக்கு இந்த மனுதர்ம சாஸ்திரத்தால் என்ன தர்மம் விதிக்கப்பட்டதோ அதுவே வேத சம்மதமாகும். ஏனென்றால் அவர் வேதங்களின் கருத்துகளை நன்றாய் உணர்ந்தவர்.’ (அ.2.௧7).

‘வேதத்தைச் சுருதியென்றும் மனுதர்ம சாஸ்திரத்தை மிருதியென்றும் அறியத்தக்கது. இது இரண்டையும் தர்க்கயுக்தியைக் கொண்டு மறுப்பவன் நா திகனாவான். அத்தகைய நாஸ்திகனை ஒழித்துவிட வேண்டும்.’ (அ.2.௧10).

இம்மாதிரி ஆயிரக்கணக்கான சுலோகங்கள் மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில் காணப்படுவதைப் பற்றி ஸ்ரீமான் சி. ராஜகோபாலாச்சாரி என்ன சமாதானம் சொல்லுகிறார் என்று கேட்கிறோம்.

இது போலவே நாமும் நம்மையே ஒரு மனுவென்பதாகப் பெயர் சூட்டிக் கொண்டு பார்ப்பனரல்லாதாருக்கனுகூலமாய் ஒரு ‘தர்மநூல்’ இதுபோல் எழுதினால் ஸ்ரீமான்கள் ராஜகோபாலாச்சாரியும் நடராஜனும் மற்றும் இந்துமதப் பிரசாரம் செய்யும் வரதராஜுலு போன்றாரும் சும்மாயிருப்பார்களா வென்று கேட்கிறோம்.

இந்து மதம் என்பதற்கு மனுதர்ம சாஸ்திரமென்பதும் அதற்காதாரமென்று சொல்லப்பட்ட வேதமென்பதும் இவைகளை ஆதாரமாய்க் கொண்டு எழுதி வைத்த புராணங்களென்பதும் அப்புராணங்களில் காணப்பட்ட கடவுள்கள் என்பவைகளும் தவிர வேறு ஏதாவது ஆதாரமிருக்கின்றதாக யாராவது சொல்ல முடியுமா?

அன்றியும் அவ்வாதாரங்கள் இம் மனுவாதாரங்களை மறுக்க முடியுமா? இவற்றை யோசித்தால் நாம் செய்து வரும் பிரசாரம் யோக்கியமானதா அல்லது ஸ்ரீமான்கள் நடராஜனும் ராஜகோபாலாச்சாரியும் செய்துவரும் சீர்திருத்தப் பிரசாரமும் வரதராஜுலுவும் அவர்கள் போன்ற சில கூலிகளும் செய்து வரும் இந்துமதப் பிரசாரமும் யோக்கியமானதா என்று முடிவு செய்யும் பொறுப்பை ஜனங்களுக்கே விட்டுவிடுகிறோம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 25.03.1928

மனித உரிமைகளை மறுக்கும் மனு சாஸ்த்திரத்தை எரிப்போம்!

- அம்பேத்கர்

(“மனுசாஸ்திரம்ஓர் அறிமுகம்” என்றதலைப்பில் “ஆறாந்திணை” இணைய தளத்தில் திரு.ஆ.சீவசுப்பிரமணியன் எழுதியுள்ள கட்டுரையிலிருந்து)

மனு தர்ம ஆதரவாளர்கள்

மனுவைப் போற்றுபவர்கள் இன்றும் நம்மிடையே உள்ளனர். இந்தியா விடுதலை பெற்றவுடன் உச்ச நீதிமன்றம் உருவாகும் நிலையில் அந்நீதிமன்ற வளாகத்தில் மனுவின் சிலையை நிறுவ வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் முன் வைக்கப் பட்டது. அவ்வாறு மனுக்குச் சிலை நிறுவினால் அதைத் தாமே முன்னின்று இடிப்பதாக அம்பேத்கர் கூறினார். ஆனால் ராஜஸ்தான் மாநிலத்தை பா.ஜ.க. ஆட்சி புரிந்தபோது ஜெய்ப்பூரில் உள்ள உயர் நீதிமன்ற வளாகத்தில் மனுவுக்குச் சிலை நிறுவப்பட்டது. இதற்கு மாநில காவல்துறையினரின் பலத்த பாதுகாப்பு தரப்பட்டுள்ளது. அதே நேரத்தில் அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கிய அம்பேத்கர் சிலை மேற்கூரை எதுவுமின்றி வீதியில் உள்ளது.

பாரதிய ஜனதா ஆட்சி புரிந்தபோது இமாசலப் பிரதேசத்தில் மனாலி என்னுமிடத்தில் ஏற்கனவே உள்ள மனு கோயிலைப் பல லட்சம் செலவு செய்து புதுப்பித்துள்ளனர்.

“1992 ஏப்ரல் 18, 19 தேதிகளில் மதுராவில் உத்தரப்பிரதேச மாநில இந்து வழக்கறிஞர்கள் மாநாடு நடைபெற்றது. அதில் மாநில பா.ஜ.க. அரசின் அட்வகேட் ஜெனரல் வி.கே.என். சவுதாரி பேசுகையில் எல்லாக் காலங்களுக்கும் ஏற்ற சட்ட நூல் மனுஸ்மிருதிதான் என்று குறிப்பிட்டார். இதனை ஆர்.எஸ்.எஸ். சின் அதிகாரப்பூர்வமான பத்திரிகையான ‘ஆர்கனைசர்’ (மே 10, 1992) வெளியிட்டுள்ளது”.

இந்து தர்மாச்சாரியார்களும் மத அடிப்படைவாத இயக்கங்களும் மனுவைப் புறக்கணிக்க விரும்பியதில்லை. விசுவ இந்து பரிஷத் 1982 -ல் நிகழ்த்திய ஊர்வலத்தில் மனு தர்ம சாஸ்திரத்தின் ஒரு பிரதி எடுத்துச் செல்லப்பட்டது.

மனு தர்மத்தை எதிர்க்கக் காரணம் : அம்பேத்கர்

“சதுர்வருணமாக சமுதாயத்தை நான்கு வகுப்புகளாகப் பிரிப்பது மனுவுக்கும் பிரதானமானதாக இருக்கவில்லை. ஓர் அர்த்தத்தில், அது அவருக்கு இரண்டாம் பட்சமானதாகவே இருந்தது. சதுர் வருணத்திற்குள் இருப்போரிடையேயான ஓர் ஏற்பாடாகவே இதனை அவர் கருதினார். ஒருவன் பிராமணனா, சத்திரியனா, வைசியனா அல்லது சூத்திரனா என்பது பலருக்கு முக்கியமானதல்ல. இது அவருக்கு முன்பே இருந்து வருகின்ற ஒரு பிரிவினை. இந்தப் பிரிவினையை மேலும் தீவிரப்படுத்தி அதற்கு மிகுந்த அழுத்தம் கொடுத்தார். இந்தப் பிரிவினை அவரிடமிருந்து தோன்றியதல்ல. மாறாக மனுவிடமிருந்து ஒரு புதிய பிரிவினை தோன்றியது.

1. சதுர் வருண அமைப்புக்குள் இருப்பவர்கள்.

2. சதுர் வருண அமைப்புக்கு வெளியே இருப்பவர்கள்

என்பதே இந்தப் பிரிவினை. இந்தப் புதிய சமூகப் பிரிவினை மனுவிடமிருந்து உதித்ததாகும். இந்துக்களின் பண்டைத் தர்மத்துக்கு அவரது புதிய சேர்ப்பு இது. இந்தப் பிரிவினை அவருக்கு அடிப்படையானதாக, மூலாதாரமானதாக, இன்றியமையாததாக இருந்தது. ஏனென்றால் அவர்தான் இந்தப் பிரிவினையை முதலில் உருவாக்கியவர். அதற்குத் தனது அதிகார முத்திரை அளித்து அதனை அங்கீகரித்தவர்!

வருணமற்றவர்

நான்கு வருணத்திற்கும் அப்பால், சண்டாளர் என்ற சாதியை மனு குறிப்பிடுகின்றார்.

சண்டாளர்களின் இருப்பிடம், மற்றும் அவர்கள் மேற் கொள்ள வேண்டிய தொழில், வாழ்க்கைமுறை தொடர்பாக மிகவும் இழிவான கட்டுப்பாடுகளை மனு விதித்துள்ளார்.

இவர்கள் வாழும் இடமாக “இவர்களனைவரும் நகரத் திற்கும், ஊருக்கும் வெளியில் மரத்தடி, தோப்பு, இடு காட்டின் அருகில், மலை, மலர்ச்சோலை ஆகிய இடங்களில் தங்கள் தொழிலைப் பலரறிய இயற்றி வாழ்ந்திருக்கவும்” (10 : 50)

“ஊருக்கு வெளியில் சண்டாளனும், ஸ்வபாகனும் குடியிருக்கவும், இவர்கள் உலோகத்தாலான பாத்திரங்கள் உபயோகிக்கக்கூடாது. இவர்கள் தீண்டிய பாத்திரங்கள் துலக்கினாலும் தூய்மையாகா. நாய், கழுதை

இவற்றை இவர்கள் வளர்க்கலாம். மாடு முதலியவை வைத்துப் பிழைக்கக் கூடாது” (10:52)

“இவர்கள் பிணத்தின் ஆடையை அணிய வேண்டும். உடைந்த சட்டியில் சோறுண்ண வேண்டும். இரும்பு பித்தளை நகைகளை அணிய வேண்டும். எப்போதும் தொழிலுக்காகச் அலைந்து திரிய வேண்டும்” (10 : 52).

“நற்கருமங்கள் நடைபெறுகையில், இவர்களைக் காண்பதோ, பேசுவதோ கூடாது. இவர்கள் தங்கள் வகுப்பிலேயே பெண் எடுக்கவும் கொடுக்கவும், கடன் கோடலும் வேண்டும்” (10 : 53).

“இவர்களுக்கு நேரே உணவு பரிமாறல், ஏவலாளரைக் கொண்டு, உடைந்த சட்டியில், அன்னமிட்டு வைக்க வேண்டும். இவர்கள் ஊரிலும், நகரிலும் இரவில் திரியக்கூடாது” (10 : 54).

“அரசன்கொடுத்த அடையாளத்துடன், தங்களிடமுள்ள பொருளை விற்கவும், ஒன்றை வாங்கவும், பகலில் ஊர்த்தெருக் களில் திரியலாம். அனாதைப்பிணத்தை அகற்றாதலும் இவர்கள் கடன்” (10:55).

இத்தகைய கட்டுப்பாடுகளை விதித்துவிட்டு, இவர்கள் சொர்க்கம் போவதற்கான வழியையும் மிக எளிதாகக் காட்டுகிறார்.

“அந்தணன், ஆ, பசு, பெண், குழந்தைகள் இவர்களைக் காக்கும் பொருட்டுக் கூலி பெறாமல் உயிரைத் தியாகம் செய்வதே தீண்டத்தகாத பிறப்பினர் சுவர்க்கம் புகும் வழி” (10 : 62).

அம்பேத்கர் (1997-232)

மனு தர்ம எரிப்பு

இத்தகைய அதர்ம சாஸ்திரத்திற்கு எதிரான கருத்துக்கள் தமிழ்நாட்டிலும் இந்தியாவின் ஏனைய பகுதிகளிலும் உருவாகியுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் சித்தர்களும், வடபுலத்தில் தாந்திரிகர்களும் மனுதர்மத்தின் நால்வருணக் கோட்பாடுகளுக்கு எதிராக உரக்கக் குரல் எழுப்பியுள்ளனர். மனு - மனு தர்மம் என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தாவிட்டாலும் இந் நூலின் வருணக் கோட்பாடுகளுக்கு மாறான கருத்துக்களை முன்மொழிந்துள்ளனர். மகாராஷ்டிரத்தில் மஹத் என்னும் நகரில் நடந்த தலித்துகள் மாநாட்டில் 1927 டிசம்பர் 25 ஆம் நாள் மனு தர்ம சாஸ்திரத்தை எரிக்கும் பின்வரும் தீர்மானம் நிறைவேறியது.

“இந்துச் சட்டங்களின் பிதா எனக் கருதப்படும் மனுவின் பெயரால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருப்பவையும், மனுஸ்மிருதியில் அடங்கியிருப்பவையும், இந்துக்களின் சட்டத் தொகுப்பான அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பவையுமான இந்துச் சட்டங்கள், கீழ்ச்சாதியினரை அவமதிப்பவையாக இருக்கின்றன. மனித உரிமைகளை அவர்களுக்கு மறுப்பவையாக உள்ளன. அவர்களது ஆளுமையை நசுக்குவவையாக இருக்கின்றன. நாகரிக உலகம் முழுவதிலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள மனித உரிமைகளுடன் இவற்றை ஒப்பிடும்போது இந்த மனுஸ்மிருதி எத்தகைய நன்மதிப்பையும் பெற அருகதையற்றது. ஒரு புனிதமான நூல் எனப் போற்றப்படுவதற்குத் தகுதியற்றது என இந்த மாநாடு கருதுகிறது. இதன்பால் தனக்குள்ள ஆழமான அளவிட முடியாத வெறுப்பை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டும், மதம் என்ற போர்வையில் அது சமூக ஏற்றத் தாழ்வைப் போதித்து வருவதைக் கண்டித்தும் மாநாட்டு நடவடிக்கைகளின் முடிவில் இதன் பிரதி ஒன்றை எரிப்பதென இம் மாநாடு தீர்மானிக்கிறது”. (அம்பேத்கர் 1997 : 197, 198)

(இணையதளக் கட்டுரை நிறைவு)

திராவிடர் இயக்க நூற்றாண்டில்

ஜாதீய வாழ்வியல் எதிர்ப்புப் பயண நிறைவு விழா தீர்மானங்கள்:

1. தமிழ்ப் பேரரசர்கள் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை நிலைத்து இருக்கும் “ஊர் - சேரி” என்ற இரட்டை வாழ்விடங்களை - வாழ்விடத் தீண்டாமையை ஒழிக்கும் வகையிலும், “தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்குத் தனியாக சேரி என்று இருப்பதைத் தடைசெய்யவேண்டும்”, “இனி கட்டப் போகும் தாழ்த்தப்பட்டோர் குடியிருப்புக்கள் ஊருக்கு உள்ளேயே கிடைக்கும் இடங்களில் அடுக்குமாடிக் குடியிருப்புகளாகக் கட்டவேண்டும்” என்று 1947 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே முழங்கிய பெரியாரின் இலட்சியத்தைச் செயல்வடிவமாக்கும் வகையிலும், தமிழ்நாடு அரசு இனி கட்டப்போகும் புதிய தலித் குடியிருப்புக் களை ஊருக்கு உள்ளேயே பிற்படுத்தப்பட்டோர் வசிக்கும் தெருக்களிலேயே கிடைக்கும் சிறு சிறு இடங்களில் அடுக்கு மாடிக் குடியிருப்புக்களாகக் கட்டித் தரவேண்டும்.

2. தமிழ்நாட்டின் மேற்கு மாவட்டங்களில் ரியல் எஸ்டேட் தொழிலில், லே அவுட் அனுமதிக்காக ஊராட்சி அலுவலகங்களை அணுகும்போது அந்த வீட்டுமனைத் தொகுப்புகளில் தலித் மக்களுக்கு வீட்டுமனை விற்பனை செய்யக்கூடாது என்று ஊராட்சித் தலைவர்கள் வாய்மொழியாக உத்தரவிடுகின்றனர். பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும் அப்படிப் புதிதாக உருவாகும் வீட்டுமனைத் தொகுப்புகளில் தலித் மக்களுக்கு இடம் விற்பனை செய்யக் கூடாது என மிரட்டியும் வருகின்றனர். இதனால் தலித் மக்கள் பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்தாலும் சேரித் தீண்டாமையிலிருந்து விடுபட்டு ஊரைத் தாண்டி வீட்டுமனை வாங்கக்கூட இயலாத நிலை உள்ளது.

எனவே புதிதாக உருவாக்கப்படும் வீட்டுமனைத் தொகுப்புகளில் தலித்துகளுக்கு கட்டாயம் இடஒதுக்கீடு வழங்க வேண்டும். அவை மொத்தமாக ஒரே பகுதிக்குள் ஒதுக்குப் புறமாக இல்லாமல், கலந்து இருக்க வேண்டும். தலித் மக்கள் இடம் வாங்கிய பிறகு மறு விற்பனை செய்தாலும் மீண்டும் ஒரு தலித் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவருக்குத் தான் அந்த வீட்டு மனையை விற்பனைசெய்ய வேண்டும் என்ற வகையில் அரசு சட்டமியற்ற வேண்டும்.

3 . சாதி மறுப்புத் திருமணத் தம்பதியினருக்கும், அவர்களது வாரிசுகளுக்கும் அரசு மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களில் கல்வி - வேலை வாய்ப்புகளில் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கும் வகையில் “ஜாதியற்றோர்” (No Caste Quota) போன்ற பெயரில் தனி இடஒதுக்கீடு வழங்க சட்டம் இயற்ற வேண்டும்.

4. அரசுத் துறைகள் வேக வேகமாக தனியார் துறைகளாக மாற்றப் பட்டுக்கொண்டிருக்கும் சூழலில் தமிழ்நாட்டில் அமைந்துள்ள பன்னாட்டு நிறுவனங்களில் ஜாதிவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை நடைமுறைப்படுத்த சட்டம் இயற்ற வேண்டும்.

5 . இடஒதுக்கீட்டைத் தவிர வேறு எந்த வடிவிலும் ஜாதியை அடையாளப்படுத்தும் ஊர்களின் பெயர்கள், தெருக்களின் பெயர்கள், வணிக நிறுவனங்கள், திருமண மண்டபங்கள், தனியார் பேருந்துகள், கடைவீதியில் உள்ள கடைகள் அனைத்தின் பெயர்களையும் திருத்த வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட காலக் கெடுவுக்குள் அவற்றைத் திருத்தாத நிறுவனங்களின் மீது தீண்டாமை வன்கொடுமைச் சட்டத்தில் நடவடிக்கை எடுக்க வழிசெய்யவேண்டும்.

6. தனியார் பெரும் தொழிற்சாலைகளில் - பஞ்சாலைகளில் உரிமையாளர்களின் சொந்த ஜாதியினரை அதிகமாக வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்வதைத் தடைசெய்ய வேண்டும். ஆலைகளின் நிர்வாகப்பிரிவு உட்பட அனைத்துப் பிரிவுகளிலும் கட்டாயம் ஜாதி அடிப்படை யிலான பிரதிநிதித்துவத்தை வழங்க வேண்டும்.

7. ஜாதி அடிப்படையில் இயங்கும் திருமணத் துணைதேடும் மய்யங்களைத் தடைசெய்ய வேண்டும். திருமணத்திற்குத் துணைதேடும் விளம்பரங்களில் 'ப்ராமின்ஸ் ஒன்லி', 'எஸ்.சி, எஸ்.டி' தவிர என்று வரும் விளம்பரங்களையும், கவுண்டர், செட்டியார், வன்னியர், தேவர், நாடார் என்று குறிப்பிட்ட ஜாதிகளை அடையாளப்படுத்தி வரும் விளம்பரங் களையும் தடைசெய்யவேண்டும்.

8. திருமண மண்டபங்களில் மறைமுகமாக பார்ப்பன சைவக் கலாச்சாரத்தைப் பரப்பும் வகையிலும், தாழ்த்தப்பட்டோர் - பிற்படுத்தப்பட்டோர் உணவுமுறையைக் கொச்சைப் படுத்தும் வகையிலும், தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு அனுமதி மறுக்கும் நோக்கத்திலும் 'சைவம் மட்டும்' என்று சொல்வதைத் தடை செய்யவேண்டும். சைவம் மட்டும் புழங்கச்சொல்லும் மண்டப உரிமையாளர்களமீது தீண்டாமை வன்கொடுமை சட்டத்தின் வழியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். நகரங்களில் வீடு வாடகைக்கு விடுவோர் 'சைவம் புழங்குவோருக்கு மட்டும்' என்று கூறுவதும் மறைமுகமாக தீண்டாமையைக் கடை பிடிக்கும் செயல்தான் என்பதால் அப்படிச்சொல்லும் வீட்டு உரிமை யாளர்கள் மீதும் தீண்டாமை வன்கொடுமைச் சட்டத்தில் நடவடிக்கை எடுக்க வழிசெய்யவேண்டும்.

9. டாக்டர் அம்பேத்கர் எழுதிய ஜாதியை ஒழிக்க வழி என்ற நூலை பள்ளி - கல்லூரிகளில் துணைப் பாடமாக (Non-Detailed) வைக்கவேண்டும். பெரியாரின் குடி அரசு 1925 முதல் 1949 வரை உள்ள தொகுப்பு நூல்களையும், அம்பேத்கரின் 37 தொகுப்பு நூல்களையும் தமிழ்நாட்டின் அனைத்து அரசு நூலகங்களிலும், பள்ளி - கல்லூரிகளிலும் இடம்பெறச் செய்யவேண்டும்.

10. ஜாதி ஒழிப்புக்கு என தனி அமைச்சகம் - தனி துறை உருவாக்கப்பட வேண்டும். தீண்டாமை ஒழிப்பு, தீண்டாமை ஒழிப்பில் அக்கறை செலுத்தாத மாவட்ட ஆட்சியர்கள் மீது நடவடிக்கை, சாதி மறுப்புத் திருமணங்களுக்குப் பாதுகாப்பு போன்றவற்றை உள்ளடக்கி உச்சநீதிமன்றம் 19. 04. 2011 அன்று

லதாசிங் எதிர் உபி அரசு, ஆறுமுக சேர்வை எதிர் தமிழ்நாடு அரசு ஆகிய வழக்குகளில் வழங்கியுள்ள தீர்ப்புகளின் அடிப்படையிலும், அந்த ஆணைகளின் நோக்கங்களைச் செயல்படுத்தும் வகையிலும், முடிவுகளை எடுத்து நடைமுறைப்படுத்தும் அதிகாரங்களைக் கொண்டதாக ஜாதி ஒழிப்புத்துறை உருவாக்கப்படவேண்டும். அத்துறைக்குப் போதுமான நிதி ஒதுக்கீடு அளித்து, அறிவொளி இயக்கம், தடுப்பு ஊசிகள், பொதுசுகாதாரம் போன்றவற்றிற்கு மேற்கொள்ளப்படும் பரந்து பட்ட பிரச்சாரங்கள் போன்று தெருத்தெருவாக, கிராமம் கிராமமாக ஜாதிக்கு எதிராகவும், தீண்டாமை வன்கொடுமைகளுக்கு எதிராகவும், பாகுபாடுகளுக்கு எதிராகவும் பரந்துபட்ட தொடர் பிரச்சாரங்கள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

2013 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 28 ஆம் நாள்

மனுதர்ம சாஸ்த்திரத்தை எரிப்போம்!

– கொளத்தூர் மணி

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக பார்ப்பன மனுநீதியே எழுதப்படாத சட்டமாக மக்களை அடக்கி ஆண்டு வந்தது. இந்தியாவில் 1950 ஆம் ஆண்டு அரசியல் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்த அரசியல் சட்டம்கூட மக்களுக்கு முழுமையாக நீதியைப் பெற்றுத்தரவில்லை. தீண்டாமையைத் தடை செய்தாலும் இந்த சட்டம் சாதியைப் பாதுகாக்கிறது. பழக்க வழக்கங்களை மாற்றக் கூடாது என்று கூறி பழைமையை - பார்ப்பனியத்தை உயர்த்திப் பிடிக்கிறது. ஆனாலும் மனுதர்மம் திணித்த அடிப்படையான சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை அரசியல் சட்டம் ஏற்கவில்லை.

மனிதர்கள் அனைவரும் சமமாக முடியாது என்கிறது மனுதர்மச் சட்டம். சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்கிறது அரசியல் சட்டம்.

கல்வி பெறும் உரிமையை சூத்திரர்களுக்கு மறுத்தது மனுதர்மம். 6 வயது முதல் 16 வயது வரை அனைவருக்கும் இலவசக் கட்டாயக் கல்வியை வழங்க வேண்டும் என்கிறது அரசியல் சட்டம்.

பெண்களுக்கு இளம் வயதிலேயே திருமணம் (பால்ய விவாகம்) செய்து விட வேண்டும் என்கிறது மனுதர்மம். 18 வயதுக்கு முன் திருணம் செய்வது குற்றம் என்கிறது அரசியல் சட்டம்.

சூத்திரர், பஞ்சமர் நாடாளக்கூடாது என்கிறது மனு தர்மம். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் எவருக்கும் நாட்டை ஆளும் உரிமை வழங்குகிறது அரசியல் சட்டம்.

பிறப்பின் அடிப்படையில் தொழிலை நிர்ணயித்தது மனுதர்மம். விரும்பும் தொழிலை சட்டத்திற்குட்பட்டு எவரையும் செய்ய அனுமதிக்கிறது அரசியல் சட்டம்.

இப்படி ஒரு குலத்துக்கு ஒரு நீதி பேசும் மனுதர்மம் அரசியல் சட்டத்தின் நோக்கத்திற்கும், உணர்வுகளுக்கும் நேர் எதிர் திசையில் உள்ளதால் மத்திய அரசு மனுதர்மத்தைத் தடைசெய்ய வேண்டும் என்று பெரியார் திராவிடர் கழகம் வலியுறுத்துகிறது.

அரசியல் சட்டத்தின் நோக்கங்களை முன்னெடுக்க - முறையாக அமுல்படுத்த மனுதர்மச் சிந்தனைகளுக்கு எதிரான இயக்கம் அவசியமாகிறது. இந்த நிலையில் மனுதர்மத்தை அச்சிட்டுப் பரப்பி, நியாயப்படுத்துவதை பார்ப்பனர்களும் பார்ப்பனிய ஆதரவாளர்களும் மேற்கொள்வது சட்டத்தின் உணர்வுகளுக்கு எதிரானது என்பதோடு மீண்டும் மனுதர்மப் பாதையை வலுப் படுத்தும் முயற்சியாகவே இருக்கிறது.

அரசியல் சட்டம் தீண்டாமையைக் குற்றம் என்று கூறினாலும் சட்டத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் பல்வேறு வடிவங்களில் தீண்டாமைகள் திணிக்கப்படுவதை நாம் பட்டியலிட்டுக் காட்டியுள்ளோம். மேற்கண்ட தீர்மானங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று வலியுறுத்துவதோடு, ஜாதி - தீண்டாமை ஒழிப்பை நோக்கி திராவிடர் விடுதலைக் கழகம் முன்வைத்துள்ள மேற்கண்ட செயல் திட்டங்களை நிறைவேற்ற, தமிழ்நாடு அரசு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்காவிட்டால், 2013 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 28 அன்று தமிழ்நாடு முழுவதும் திராவிடர் விடுதலைக் கழகமும் ஜாதி ஒழிப்பில் அக்கறை கொண்ட அனைத்து முற்போக்கு அமைப்புகளும் இணைந்து மனுதர்ம சாஸ்திரத்தை தீயிட்டு எரிக்கும் போராட்டத்தை நடத்துவோம்.

(2012 ஆகஸ்ட் 12 அன்று ஈரோட்டில் திராவிடர் விடுதலைக் கழகத் தொடக்க விழாவில் தோழர் கொளத்தூர் மணி அறிவிப்பு)